

delingen, har jeg ment, at der maatte en nærmere Underløgelse til, saa det ærede Medlem maa ikke komme med Bestyrelser i den Anledning. Jeg stemte ikke for Hornsletvalgets Godkendelse. Saa sagde den ærede Ordfører til mig, at jeg skulde have hørt efter hans Udtalelser; thi jeg havde tillagt ham, hvad der stod i Klagen. Nej, saa maa jeg rigtignok bede det ærede Medlem selv høre efter. Det var netop det ærede Medlem og hans Benner, der vilde paadutte mig, da jeg havde Ordet, at jeg vilde sige, at det havde det ærede Medlem sagt. Nej, jeg sagde: det ærede Medlem har refereret Klagen saaledes. Jeg har aldrig tillagt det ærede Medlem, at det var hans Udtalelse, men det var det Referat, han gav af den Klage, som forelaa, og som han for Resten siden har læst, jeg tillægger ham. Men den Klage foreligger jo nu, og efter at den har foreligget, er der yderligere kommet Meddelelse i Dag fra navngivne Folk; der under Eds Tilbud ere villige til at bevise og bekræfte, at Klagen er sand. Naar altsaa Sagen staar saaledes i dette Øjeblik her i Tinget, at navngivne, hæderlige og meget bekendte Mænd endog saa — en af dem er jo Højskoleforstander Helge Hofstrup fra Nye Højskole — ville bekræfte med Ed, hvad der her er klaget over, forekommer det mig, at der er Grund til at faa denne Sag undersøgt, i Særdeleshed naar der kun er 12 Stemmers Flertal. Det ærede Medlem tror jo altid, at naar han bare staar op og paastaar, at noget er saadant, saa skulle vi ogsaa tro det. Jeg er nu lidt vantro i Almindelighed over for det ærede Medlem, og derfor siger jeg, at i Henhold til tidligere Praksis er det netop rigtigt at udsætte dette Valgs Godkendelse. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet det i den lange Narrætte, jeg har været med til at forhandle disse Spørgsmaal. Der er intet foregribet derved i Realiteten saaledes, som jeg bemærkede i mine første Udtalelser, thi der er jo lang Tid endnu, inden vi sandsynligvis samles igen, saa vi kunne faa Sagen undersøgt. Derfor kan jeg ikke andet end fremdeles slutte mig til den Anbefaling, der kom fra Flertallets Ordfører om, at vi udsætte denne Sag.

Berntsen: Den ærede Ordfører for 4de Afdeling (Alberti) udtalte før, at naar der foreligger et Telegram og et Brev fra Formanden for Valgbestyrelsen i Nørresundby, holder han sig til det skrevne Ord og tror paa, hvad der staar skrevet, saa meget mere, som det skrevne er kommet senere end Telegrammet. Godt! Jeg vil følge den ærede Ordfører. Altsaa gaar man ud fra,

at de fire Stemmer ved Nørresundbyvalget, hvorom der er Tvivl, ere opførte paa Stemmelisten og ikke paa Valglisten. Hvis det er Tilfældet — og den ærede Ordfører antager jo, at det er rigtigt — kan § 41 i Valgloven slet ikke være slet Fyldest; thi det er ikke Stemmelisteføreren, der har at kvittere for Modtagelsen af Stemmerne, men det er det Medlem af Valgbestyrelsen, der fører Valglisten, og da de nævnte Stemmer ikke findes paa Valglisten, kan han selvfølgelig ikke have afgivet Kvittering for, at de virkelig ere modtagne og tilførte Valglisten. Jeg er derfor den ærede Ordfører taknemmelig for, at han holder sig til det skrevne Ord, thi saa blive vi begge enige om, at Valglovens § 41 ikke er slet Fyldest, og at de fire Stemmer, som den ærede proklamerede Kandidat har som Flertal, kunne ikke tages med; Stemmerne staa saaledes lige. Jeg skal ikke strides med den ærede Ordfører om, hvorvidt det er 4 eller 5 Stemmer, der er Tvivl om; de 4 ere jo allerede nok, da den ærede Ordfører og jeg jo ere enige om, at een Stemme foruden disse 4 er opført urigtig for den valgte Kandidat. Naar den gaar fra og føres over til den faldne Kandidat, har den valgte Kandidat kun 4 Stemmers Majoritet, og angaaende disse 4 Stemmer er der Tvivl om, hvorvidt de virkelig ere afgivne paa tilstrækkelig Maade, om de overhovedet ere afgivne, og for hvem de ere afgivne. De findes kun paa Stemmelisten, og den fornødne Kontrol, som Valgloven foreskriver i sin § 41, er slet ikke iagttaget. Jeg kan ikke undlade, idet jeg slutter disse Bemærkninger, at udtale min Forundring over, at der her i Dag staa et Flertal, som indstiller, at Valget i Standerborg, hvor der var 12 Stemmers Majoritet, uden at Paalideligheden af en eneste af disse 12 Stemmer er angreben, skal udsættes, medens det samme Flertal indstiller til Godkendelse et Valg, angaaende hvilket den ærede Ordfører og jeg ere enige om, at det viser sig, at der er ingen Majoritet for den valgte Kandidat. Jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer af dette Ting, om man tror, det gaar an for Tingets fremtidige Afgørelser af disse Spørgsmaal at stille sig saa forskelligt til Spørgsmaalet om Godkendelsen af de to Valg. Jeg anbefaler derfor, at man godkender Valget i Standerborg, hvor der er 12 Stemmers Majoritet, og hvor ikke en eneste af de 12 Stemmers Rigtighed er angrebet, medens jeg ikke kan se rettere, end at man maa udsætte Afgørelsen af Valget i Nørresundby, da det er tvivlsomt, herst tvivlsomt, om den valgte Kandidat har flere Stemmer end Modkandidaten, og i saa Fald